

Nazwa wskaźnika	17.2.1 Oficjalna Pomoc Rozwojowa netto w relacji do dochodu narodowego brutto
Cel Zrównoważonego Rozwoju	Cel 17. Partnerstwa na rzecz celów
Zadanie	17.2 W pełni wdrożyć zobowiązania krajów rozwiniętych do przekazania oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA), w tym zobowiązanie podjęte przez wiele krajów rozwiniętych do osiągnięcia poziomu oficjalnej pomocy rozwojowej w wysokości 0,7% dochodu narodowego brutto (0,7% ODA/GNI) na rzecz krajów rozwijających się i 0,15-0,20% ODA/GNI dla krajów najmniej rozwiniętych; zachęca się państwa-donatorów ODA do rozważenia ustanowienia celu co najmniej 0,20% ODA/GNI dla krajów najmniej rozwiniętych
Definicja	Wielkość wydatkowanej oficjalnej pomocy rozwojowej netto (łącznie i na rzecz krajów najstabilniej rozwiniętych) w relacji do Dochodu Narodowego Brutto.
Jednostka prezentacji	procent [%]
Dostępne wymiary	ogółem, na rzecz krajów najstabilniej rozwiniętych
Wyjaśnienia metodologiczne	<p>Do Oficjalnej Pomocy Rozwojowej (ang. <i>Official Development Assistance – ODA</i>) zaliczane są darowizny i pożyczki przekazywane przez instytucje rządowe lub organizacje międzynarodowe, mające na celu wsparcie rozwoju gospodarczego i dobrobytu w krajach rozwijających się. Pożyczki są uważane jako ODA wtedy, gdy zawierają element darowizny o wartości udzielanej pomocy przynajmniej:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 45% dla krajów najstabilniej rozwiniętych i innych krajów o niskich dochodach (<i>least developed countries and other low income countries – LDCs & other LICs</i>), wyliczony przy stopie dyskontowej 9%, • 15% dla krajów o średnich i niskich dochodach (<i>lower middle income countries – LMICs</i>), wyliczony przy stopie dyskontowej 7%, • 10% dla krajów o średniowysokim dochodzie (<i>upper middle income countries – UMICs</i>), wyliczony przy stopie dyskontowej 6%. <p>Do ODA zaliczana jest również pomoc techniczna, mająca na celu rozwój zasobów ludzkich, podniesienie kwalifikacji oraz możliwości technicznych i produkcyjnych krajów rozwijających się. Pomoc ta polega między innymi na przekazywaniu wiedzy i doświadczeń w postaci szkoleń, delegowania ekspertów, inicjowania badań i/lub pokrywania wynikających z tego kosztów.</p> <p>Do ODA nie zalicza się dotacji przeznaczonych na wydatki wojskowe.</p> <p>Warunkiem zaklasyfikowania współpracy jako Oficjalnej Pomocy Rozwojowej jest to, aby kraj partnerski, na rzecz którego udzielane jest wsparcie, znajdował się na liście Komitetu Pomocy Rozwojowej OECD (Development Assistance Committee).</p> <p>W zależności od sposobu realizacji pomocy możemy wyróżnić :</p> <ul style="list-style-type: none"> • pomoc dwustronną – podejmowana przez donatora bezpośrednio w kraju partnerskim bądź poprzez organizację międzynarodową w formie wpłaty celowej na rzecz kraju partnerskiego (earmarked contribution) lub w formie wpłaty na określony program/fundusz zarządzany przez organizację, • pomoc wielostronną – udzielana w formie wpłat do budżetów ogólnych organizacji międzynarodowych, których lista jest corocznie aktualizowana przez Sekretariat DAC OECD. <p>Wskaźnik prezentowany jest jako procent ODA wydatkowanej netto (ODA net disbursement) do Dochodu Narodowego Brutto (<i>Gross National Income – GNI</i>) oraz jako procent dwustronnej ODA wydatkowanej netto (<i>bilateral ODA net disbursement</i>) i skierowanej do krajów najstabilniej rozwiniętych (Least Developed Countries – LDC) do Dochodu Narodowego Brutto.</p>

Z uwagi na trwający aktualnie proces modernizacji ODA spodziewamy się, że od 2018 r. wskaźnik ODA będzie prezentowany w formie ekwiwalentu grantu, uwzględniającej jedynie element grantu pomnożony przez wartość danego przepływu. Zniknie zatem podział na wydatkowanie ODA brutto i netto. Dodatkowo trwają prace nad włączeniem do ODA innych przepływów, np. kwot zmobilizowanych przez sektor publiczny z instrumentów sektora prywatnego. Aktualnie konstruowany jest alternatywny do ODA wskaźnik TOSSD (Total Official Support for Sustainable Development), który będzie mierzyć środki przeznaczone na wdrożenie SDGs.

Oficjalna Pomoc Rozwojowa w Polsce świadczona jest na podstawie ustawy o współpracy rozwojowej z dnia 16 września 2011 r. (Dz.U. 2011 r., Nr 234, poz. 1386). Polska współpraca rozwojowa prowadzona jest w oparciu o Wieloletni Program Współpracy Rozwojowej opracowywany na okres minimum 4 lat. Ustawa definiuje współpracę rozwojową jako ogół działań podejmowanych przez organy administracji rządowej w celu udzielenia państwom rozwijającym się pomocy rozwojowej, pomocy humanitarnej oraz realizację działań edukacyjnych na rzecz podniesienia świadomości i zrozumienia problemów i współzależności globalnych.

Za zagadnienia związane z pomocą rozwojową w Polsce odpowiedzialne jest Ministerstwo Spraw Zagranicznych, które opracowało „Wieloletni program współpracy rozwojowej na lata 2016-2020, w oparciu o który polska współpraca rozwojowa koncentruje się na krajach Partnerstwa Wschodniego (Białoruś, Gruzja, Mołdawia, Ukraina) oraz Afryki, Azji i Bliskiego Wschodu (Etiopia, Kenia, Mjanma, Palestyna, Senegal, Tanzania). Polska współpraca rozwojowa służy wzmocnieniu rządów prawa i wspieraniu reform decentralizacyjnych oraz zwalczaniu korupcji, a także przestrzeganiu praw człowieka i swobód obywatelskich. Wśród celów współpracy rozwojowej są: poprawa opieki zdrowotnej i dostępu do edukacji oraz wsparcie dla przedsiębiorczości i rolnictwa, a także ochrona środowiska naturalnego, w tym zapobieganie skutkom klęsk żywiołowych. Działania objęte programem finansowane są ze środków Ministerstwa Spraw Zagranicznych, rezerwy celowej budżetu państwa przeznaczonej na współpracę rozwojową i funduszy innych resortów.

Kraje najłatwiej rozwinięte (ang. Least Developed Countries - LDC) to państwa o najniższym poziomie rozwoju społeczno-gospodarczego, które spełniają jednocześnie trzy kryteria: średni dochód na mieszkańca poniżej 750 USD przez 3 lata, niski poziom zasobów ludzkich (niedożywienie, wysoka umieralność, niski poziom edukacji) oraz wrażliwość gospodarki (zależność od produkcji surowców lub artykułów rolnych). Lista LDCs obejmuje ok. 50 krajów (z czego większość to kraje afrykańskie).

Dochód narodowy brutto to suma dochodów pierwotnych brutto wszystkich sektorów własności albo wszystkich krajowych sektorów instytucjonalnych; stanowi on sumę produktu krajowego brutto i dochodu z zagranicy.

Źródło danych	Ministerstwo Spraw Zagranicznych
Częstotliwość i dostępność danych	Dane roczne; od 2010 r.
Uwagi	